

Dosar nr.

Operator de date cu caracter personal înregistrat sub nr.2949

R O M Â N I A
TRIBUNALUL GALAȚI
SECȚIE I CIVILĂ
ÎNCHEIERE
Sedința publică din 22.04.2016
Completul compus din:
Președinte:
Judecător:
Grefier:

Pe rol judecarea apelului declarat de apelantul-reclamant D S împotriva sentinței civile nr. 465/10.06.2015 pronunțate de Judecătoria Galați în contradictoriu cu intimații-pârâți AGENȚIA DOMENIILOR STATULUI, INSTITUȚIA PREFECTULUI JUD. GALAȚI, COMISIA JUD. PTR. STABILIRE DREPT PROPRIETATE și COMISIA LOCALĂ FOND FUNCİAR, având ca obiect „fond funciar”.

La apelul nominal făcut în ședința publică, la prima strigare, a răspuns reprezentantul intimatei A.D.S., cj. N M, cu delegație la dosar, lipsă fiind celelalte părți.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, conform art. 121 alin.2 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, care învederează stadiul pricinii, cauza a fost amânată urmând, ca la acest termen de judecată, să fie pusă în discuție admisibilitatea sesizării ÎCCJ cu o hotărâre prealabilă pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în referire la interpretarea disp. art. 1 alin. 3 din Legea nr. 165/2013; S-au depus la dosar: cerere formulată de expertul desemnat în cauză prin care a solicitat acordarea unui nou termen pentru efectuarea expertizei, cerere prin care apelantul reclamant a propus în calitate de consilier expert, pe expert T T; relațiile solicitate de instanță Primăriei Foltești și note de ședință formulate de ADS, după care;

Reprezentantul intimatei A.D.S. solicită lăsarea cauzei la a doua strigare pentru a se prezenta apărătorul apelantului.

Instanța în temeiul art. 121 alin. 5 din R.O.I. al instanțelor judecătorești, dispune lăsarea cauzei la a doua strigare pentru a da posibilitatea celorlalte părți să se prezinte.

La apelul nominal făcut în ședința publică, la a doua strigare, au răspuns: pentru apelantul lipsă, av. B D, cu delegație la dosar și reprezentantul intimatei A.D.S., cj. N M, cu delegație la dosar, lipsă fiind celelalte părți.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, conform art. 121 alin.2 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, care învederează stadiul pricinii, cauza a fost amânată urmând, ca la acest termen de judecată, să fie pusă în discuție admisibilitatea sesizării ÎCCJ cu o hotărâre prealabilă pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în referire la interpretarea disp. art. 1 alin. 3 din Legea nr. 165/2013; S-au depus la dosar: cerere formulată de expertul desemnat în cauză prin care a solicitat

acordarea unui nou termen pentru efectuarea expertizei, cerere prin care apelantul reclamant a propus în calitate de consilier expert, pe expert T T; relațiile solicitate de instanță Primăriei Foltești și note de ședință formulate de ADS, după care;

Tribunalul pune în discuție posibilitatea sesizării ICCJ cu privire la interpretarea disp. art. 1 alin. 3 din Legea nr. 165/2013.

Avocat B D depune la dosar chitanța reprezentând onorariu expert și o propunere referitor la întrebarea care ar putea fi adresată ICCJ, propunere comunicată și reprezentantului ADS.

Instanța, reține că a fost achitat onorariul expert, astfel încât, urmează a se revine cu adresă către expertul desemnat în vederea efectuării și comunicării raportului de expertiză, ca în precedent.

Instanța, cu privire la admisibilitatea sesizării ICCJ și interpretarea disp. art. 1 alin. 3 din Legea nr. 165/2013, pune în vedere părților să-și susțină punctul de vedere, oral în fața instanței.

Avocat B D, precizează că admisibilitatea este prevăzută de art. 519 C. pr. civilă prin care se arată în mod expres, că tribunalul, ca instanță de apel, poate sesiza ICCJ, care poate pronunța o hotărâre în care să se dea o rezolvare de principiu asupra modului de interpretare a disp. art. 1 alin. 3 din Legea nr. 165/2013, propunerea instanței. La propunerea instanței precizează că a mai adăugat și o nuanță, respectiv, și raportat la art. 4 din Legea nr. 165/2013, disp. art. 27 alin. 1 din Legea nr. 18/1991 și art. 1 din Protocolul Adițional nr. 1 la CEDO, urmând să se stabilească dacă, după validarea delimitării, stabilirii vecinătăților amplasamentului și întocmirea documentelor de constatare prealabile, pentru punerea în posesie și emiterea titlurilor de proprietate, validare realizată prin hotărâri, cei îndreptățiți înstrăinează drepturile lor, terții subdobânditori au dreptul de a obține punerea în posesie și emiterea titlurilor de proprietate conform precizărilor formulate în scris și atașate la dosarul cauzei. Solicită să se constate că este o chestiune nouă, asupra căreia ICCJ nu s-a mai pronunțat printr-un recurs în interesul legii. Apreciază că este admisibilă sesizarea ICCJ și după efectuarea raportului de expertiză în cauză, solicită suspendarea acesteia până la pronunțarea ICCJ asupra sesizării.

Asupra admisibilității sesizării, avocat B D, opinează că atât timp cât există hotărâri de validare pe amplasamente, semnate de comisii și ADS, și aceste hotărâri au rămas definitive, persoanele îndreptățite, și ulterior terții subdobânditori, pot solicita punerea în posesie potrivit acelor hotărâri de validare și emiterea titlurilor de proprietate. Apreciază că Legea 165/2013 încalcă art. 1 al Protocolului Adițional nr. 1 la CEDO.

Reprezentanta ADS opinează că în cauză nu se justifică sesizarea ICCJ. Precizează că a depus la dosar decizia completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin care completul a apreciat că Legea nr. 165/2013 a reglementat expres prin dispozițiile prevăzute la art. 4 prin care se specifică faptul că legea se aplică atât cererilor de restituire a imobilelor preluate abuziv, cât și cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești. În cauză persona se consideră îndreptățită pe baza unui contract de concesiune, iar legea, în acest caz, prevede măsuri reparatorii, pe bază de puncte.

Adaugă faptul că practica instanțelor judecătorești este în sensul prevederilor Legii nr. 165/2013. În același sens s-a pronunțat și Judecătoria Galați în dosarul nr. .../.../... și cu opinie separată, în calea de atac s-a pronunțat decizia civilă nr. 1547/2014. În aceste dosare s-au invocat aceleași temeuri de drept, aceeași procedură și același articol, în acest sens, arată că poate depune la dosar practică judiciară, în cazul în care se acordă un nou termen. Opinează că nu se impune sesizarea ICCJ.

Instanța, față de dispozițiile art. 520 C. pr. civilă, pune în discuție, dacă se poate acorda un nou termen în cauză.

În replică, avocat B D, arată că în baza prevederilor art. 520 alin. 2 din Codul de procedură civilă, dacă se sesizează ICCJ nu se poate acorda un alt termen în cauză, aceasta urmând a fi suspendată. Hotărârile de care a făcut vorbire reprezentanta ADS, sunt decizii de speță, decizii care nu sunt obligatorii pentru instanțe. În recurs, completul s-a pronunțat cu opinie separată.

Instanța pune în discuția părților dacă, sub aspectul caracterului de noutate, practica judiciară este relevantă.

Avocat B D precizează că practica judiciară nu este unitară, decizia din recurs despre care s-a făcut vorbire a fost pronunțată cu opinie separată. Noutatea constă în împrejurarea că în procedura administrativă s-au validat drepturile, concret, s-au individualizat terenurilor, s-au emis hotărârile care nu au fost atacate. Potrivit CEDO, în acel moment, s-a născut o speranță legitimă pentru cetățean, iar cetățeanul nu a mai așteptat punerea în posesie și și-a înstrăinat dreptul său.

Reprezentanta ADS precizează că în cuprinsul dosarului menționat sunt tratate pe larg, toate chestiunile puse în discuție în prezenta cauză.

Tribunalul reține cauza în pronunțare cu privire la posibilitatea sesizării ICCJ.

TRIBUNALUL

Având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a se depune la dosar concluzii scrise și practică judiciară relevantă;

În conformitate cu dispozițiile art. 396 Cod procedură civilă, urmează să amâne pronunțarea;

DISPUNE

Amână pronunțarea cauzei la data de **06.05.2016**.

Pronunțată în ședință publică, azi, 22.04.2016.

Președinte,

.....

Judecător,

.....

Grefier,

.....

Notă: Având în vedere că la data de 27.04.2016 s-a depus la dosar raportul de expertiză întocmit de expert L I, în specialitatea Îmbunătățiri funciare, nu s-a mai revenit cu adresă către acesta.

Grefier,

.....

Ședința publică din 06.05.2016

Completul constituit din:

Președinte:

Judecător:

Grefier:

TRIBUNALUL

Având nevoie de timp pentru a delibera, în conformitate cu dispozițiile art. 396 Cod procedură civilă, urmează să amâne pronunțarea;

DISPUNE

Amână pronunțarea cauzei la data de **11.05.2016**.

Pronunțată în ședință publică, azi, 06.05.2016.

Președinte,

.....

Judecător,

.....

Grefier,

.....

Dosar nr.

Operator de date cu caracter personal nr. 2949

R O M Â N I A
TRIBUNALUL GALAȚI
SECȚIA I CIVILĂ
Î N C H E I E R E

Ședința publică din data de 11.05.2016

Completul constituit din:

Președinte:

Judecător:

Grefier:

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra posibilității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept în cauza privind apelul declarat de apelantul-reclamant D S împotriva sentinței civile nr. .../.....2015 pronunțate de Judecătoria Galați în contradictoriu cu intimații-pârâți ADS, INSTITUȚIA PREFECTULUI JUD. GALAȚI, COMISIA JUD. PTR. STABILIRE DREPT PROPRIETATE și COMISIA LOCALĂ FOND FUNCJAR, având ca obiect „fond funciar”.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 22.04.2016, fiind consemnate în încheierea din aceeași zi, care face parte integrantă din prezenta, când instanța, având nevoie de timp pentru deliberare, a amânat pronunțarea la data de 06.05.2016 și ulterior la 11.05.2016.

TRIBUNALUL

Analizând posibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, reține următoarele:

I. Obiectul cererii de chemare în judecată și motivarea acesteia în fapt și în drept:

Prin *cererea* înregistrată pe rolul Judecătoriei Târgu Bujor la data de2013, sub nr. .../.../2013, reclamantul D S a chemat în judecată pe pârâții Agenția Domeniilor Statului (ADS), Comisia Județeană pentru Stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor și Comisia locală de fond funciar Foltești, județul Galați, solicitând instanței ca prin hotărârea ce o va pronunța să dispună: obligarea pârâtei ADS la predarea pe bază de protocol a suprafeței de 47,16 ha către Comisia locală de fond funciar Foltești; obligarea pârâtei Comisia județeană pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor la emiterea titlului de proprietate către reclamant pentru suprafețele de teren amplasate în extravilanul comunei Foltești, tarlăua T P .../... – 20,88 ha; T P ... – 2,56 ha; T ... P ... – 23,72 ha teren; obligarea pârâtei Comisia locală de fond funciar Foltești la punerea în posesie a suprafeței de teren.

De asemenea, a solicitat obligarea pârâților la plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a învederat următoarele:

În temeiul mai multor contracte de cesiune, autentificate de birourile notarilor publici C C M , A L S V , G O N , a preluat de la diverse persoane fizice toate drepturile pe care acestea le aveau, în conformitate cu Hotărârile Comisiei Județene pentru stabilirea drepturilor de proprietate privată asupra terenurilor Galați și cu dispozițiile legilor de restituire (Legea 18/1991 privind fondul funciar, Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea drepturilor de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar 81/1991 și Legii 169/1997), respectiv dreptul la restituirea terenului în suprafață de 47,16 ha.

Având ca bază legală aceste contracte de cesiune, a solicitat Comisiei locale Piscu punerea în posesie pe suprafața de 23,44 ha teren, reprezentând drepturile de proprietate ale persoanelor fizice care au cesionat terenurile, acestea fiind valide pe Anexa 30, 47 de poziții, prin Hotărârea nr. 14/06.06.2000 a Comisiei Județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor.

Aceeași solicitare a adresat-o și Comisiei locale Independența în vederea punerii în posesie pe suprafața de 23,72 ha teren, pe care l-a dobândit prin contracte de cesiune încheiate cu cele 70 de persoane fizice cărora le-a fost recunoscut dreptul de proprietate prin Hotărârea nr. 46/15.06.2000 a Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor.

La solicitările sale cele două comisii locale au precizat că terenul pe care îl au în rezervă este degradat și a fost refuzat la punerea în posesie conform legilor fondului funciar, motiv pentru care și-a exprimat la rândul său, refuzul de a fi pus în posesie pe aceste suprafețe de teren.

Întrucât avea cunoștință de faptul că este imposibilă restituirea terenului în aceste localități (Piscu și Independența, având în vedere adresele : .../.....2011, respectiv .../.....2011), la data de2012, s-a adresat cu o cerere Instituției Prefectului Galați – Comisiei Județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Galați, solicitând eliberarea titlului de proprietate și punerea în posesie pentru întreaga suprafață de teren, pe raza altor localități administrative sau din rezerva ADS. La data de 03.05.2013 s-a dispus prin Hotărârile nr. 962 și 963 ale Comisiei Județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, revalidarea pe Anexa 30 a suprafeței de 23,72 ha teren arabil de pe raza comunei Independența, cu amplasament în extravilanul comunei Foltești din rezerva ADS, fost în administrarea S.C. R F S.A., conform propunerilor Comisiei locale pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Independența, transmise cu adresa nr. .../.....2011, înregistrată la Instituția Prefectului județului Galați la nr. .../.....2011, respectiv a suprafeței de 23,44 ha teren arabil de pe raza comunei Piscu, cu amplasament în extravilanul comunei Foltești din rezerva ADS, fost în administrarea S.C. R F S.A., conform propunerilor Comisiei locale pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Piscu, transmise cu adresa nr. .../.....2011, înregistrată la Instituția Prefectului Județului Galați la numărul .../.....2011 și a procesului – verbal al Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor din data de 10.08.2011.

De asemenea, prin hotărârea nr. 1911 din 05.05.2012 a Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Galați, a fost validat procesul verbal de delimitare nr. 1830/05.05.2012 și planul parcelar pentru suprafața de 23,72 ha teren din rezerva ADS, cu amplasament pe Unitatea Administrativ – Teritorială (UAT) Foltești, în vederea punerii în posesie a unui număr de 70 persoane, validate pe Anexa 30 Legea nr. 1/2000, la comuna Independența, județul Galați, iar prin Hotărârea nr. 1910/05.05.2012 s-a realizat aceeași procedură de validare a procesului – verbal de delimitare nr. 1829/05.05.2012 și planul parcelar pentru suprafața de 23,44 ha teren arabil din rezerva ADS cu amplasament Foltești, în vederea punerii în posesie a unui număr de 47 persoane validate pe Anexa 30 Legea nr. 1/2000, la comuna Piscu, județul Galați.

Totodată, prin ambele hotărâri, s-a constatat că au fost parcurse toate etapele prevăzute de art. 10 din HGR 890/2005 cu modificările și completările ulterioare.

A precizat reclamantul că ambele procese – verbale de delimitare sunt semnate și de către ing. B L, reprezentanta ADS Galați și de numitul S R, reprezentant al Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară (OCPI) județul Galați.

Prin Hotărârea nr. 932/22.08.2011 Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Galați a fost trecută din domeniul public al statului în domeniul privat al statului suprafața de 47,16 ha teren arabil situat pe UAT Foltești, fost S.C. R F S.A., aflată în administrarea ADS, conform prevederilor art. 10 alin. 4 și art. 15 cap. VII lit. c.3 și art. 27 alin. 7 din HGR 890/2005.

De asemenea, prin art. 2 al aceleiași Hotărâri s-a constatat că, potrivit adreselor nr. .../.....2007 a OCPI Galați și nr. .../.....2007 a Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale (MADR) Agenția Națională de Îmbunătățiri Funciare (ANIF) sucursala Moldova – Sud, suprafața de 47,16 ha aflată în administrarea ADS, pe raza teritorial – administrativă a comunei Foltești, nu face obiectul art. 22¹ din Legea 1/2000, modificată și completată prin Legea 247/2005.

Cu toate acestea, la solicitarea Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Galați, nr. .../.....2012, ADS a refuzat, prin adresa .../.....2012, de a proceda la predarea suprafeței de 23,44 ha și 23,72 ha pe bază de protocol către Comisia locală.

Față de această situație de fapt, reclamantul a solicitat instanței să aibă în vedere faptul că, în măsura în care ADS ar fi avut obiecții cu privire la legalitatea documentației care a stat la baza emiterii Hotărârilor Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Galați, în temeiul atribuțiilor privind verificarea legalității documentației, ar fi trebuit să procedeze conform atribuțiilor pe care le are reglementate prin HG 626/2011, însă ADS nu poate considera în mod abuziv că Hotărârile Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Galați sunt nelegale și pe cale de consecință să refuze predarea terenurilor pe bază de protocol.

Constatările privind natura juridică a celor 47,16 ha teren au avut ca bază legală verificări ale autorităților din teritoriu, inclusiv ale ADS, reprezentanța teritorială Galați,

anterioare emiterii Hotărârilor Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Galați.

În acest sens a invocat adresa nr. .../.....2012 a MADR-ANIF prin care i s-a comunicat că cele 49,68 ha teren distribuite pe parcelele T ... și ... nu intră sub incidența art. 22¹ din Legea nr. 1/2000, precum și adresa nr. .../21.11.2012 a aceleiași autorități către instituția Prefectului Galați.

În drept, și-a întemeiat acțiunea pe dispozițiile art. 11 alin. 3 din Legea nr. 18/1991, art. 6 din Curtea Europeană a Drepturilor Omului, art. 10 alin. 2 din HG 890/2005, art. 9 din HG 626/2001, art. 5 alin. 1 lit. i din HG 890/2005; art. 6 lit. f din HG 890/2005.

În dovedirea acțiunii reclamantul a solicitat proba cu înscrisuri care au fost atașate la dosar în copie.

II. Apărările pârâților:

Pârâta Comisia locală pentru aplicarea Legilor fondului funciar Foltești a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

A arătat pârâta că a luat cunoștință de emiterea Hotărârilor nr. 962 și 963/03.05.2012 de către Comisia Județeană pentru aplicarea fondului funciar de pe lângă Prefectura Galați și de procesele verbale de delimitare nr. ... – .../.....2012, dar, în conformitate cu prevederile art. 9 din HG 626/2001, nu a primit aceste suprafețe de teren în baza unui protocol de la A.D.S. pentru a se putea efectua punerea în posesie.

Mai mult, în baza solicitării exprese a reclamantului înregistrată sub nr. .../.....2013, prin care solicită punerea în posesie, a cerut un punct de vedere Agenției Domeniilor Statului care i-a comunicat că impedimentul major care împiedică întocmirea protocolului de predare preluare îl constituie, printre altele, natura juridică a suprafeței de teren solicitate, respectiv apartenența acestuia la domeniul public al statului aflat sub incidența prevederilor art. 22¹ din Legea nr. 1/2000, situație care face ca terenul să fie neretrocedabil.

Prin întâmpinare, pârâta a solicitat și suspendarea cauzei până la definitivarea inventarierii terenurilor, astfel cum prevede art. 6 din Legea nr. 165/2013.

În drept, și-a întemeiat întâmpinarea pe disp. art. 205 Cod procedură civilă.

Pârâta Comisia Județeană pentru aplicarea legilor fondului funciar de pe lângă Prefectura Galați a formulat întâmpinare învederând următoarele:

Potrivit art. 3 din Normele privind încheierea protoalelor de predare preluare a terenurilor cu destinație agricolă între ADS și comisiile locale, norme emise sub nr. .../.....2012 de către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale – Agenția Domeniilor Statului (Direcția Administrare Patrimoniu), documentația înaintată de Comisia județeană către ADS, în vederea întocmirii protocolului de predare – preluare, va conține următoarele : cererea Comisiei județene de fond funciar adresată Agenției Domeniilor Statului de predare a terenului; anexele întocmite conf. HG nr. 890/2005 (anexele 14,28,27,29,30,31,32,34,36 și 49 precum și alte anexe dacă se face dovada că suprafața de teren solicitată reprezintă vechiul amplasament și se regăsește în administrarea ADS) care privesc expres reconstituirea dreptului de proprietate; Hotărârea Comisiei județene de

fond funciar, pentru validarea dreptului de proprietate a terenurilor cu destinație agricolă (agricol și neagricol) și a amplasamentului solicitat, conf. Legii nr.1/2000 și Legii nr. 18/1991, cu modificările și completările ulterioare, a Legii 247/2005 și HG nr. 890/2005; proces-verbal de delimitare a suprafețelor ce fac obiectul aplicării Legii nr. 18/1991, republicată, cu modificările ulterioare, Legii nr. 1/2000 cu modificările ulterioare și a Legii nr. 247/2005, însoțit de fișa suprafețelor, semnate de primar, reprezentantul teritorial al A.D.S. și O.C.P.I.; planurile cadastrale cu amplasamentul stabilit pentru terenurile retrocedate la scara 1:5000, 1:10000 sau schițe de amplasament, vizate de primar, reprezentantul teritorial al ADS și OCPI.

În cazul terenurilor din domeniul public al statului de la societățile comerciale, Hotărârea Comisiei Județene de fond funciar pentru validarea dreptului de proprietate și a amplasamentului solicitat, va cuprinde un articol distinct prin care se constată trecerea suprafeței supuse restituirii din domeniul public în domeniul privat al satului sau al localităților și punerea la dispoziția comisiei locale în vederea punerii în posesie a persoanelor îndreptățite.

Astfel, după întocmirea acestora cu actele necesare, dosarele au fost transmise la Agenția Domeniilor Statului în vederea încheierii protocolului de predare primire. Acestea au fost returnate de A.D.S., cu mențiuni în special asupra regimului juridic al terenului care face obiectul acestor dosare.

Având în vedere adresele existente la comisia județeană Galați cu privire la regimul juridic al terenului, după diligențele făcute de aceasta pentru a clarifica acest aspect (adresa nr./.....2012, înregistrată la Instituția Prefectului județului Galați sub nr...../.....2012 a Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale – Agenția Națională de Îmbunătățiri Funciare) și anume că aceste suprafețe de teren nu intră sub incidența art. 22¹ din Legea nr. 1/2000 (adică terenul nu a rezultat ca urmare a lucrărilor de îndiguire, desecări sau alte lucrări de îmbunătățiri funciare), comisia a retransmis dosarul la ADS. Această instituție l-a returnat cu aceleași mențiuni.

Ultima retransmitere a dosarului de la ADS către Comisia județeană a avut loc în luna mai 2013, urmare a intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013.

În prezent, datorită apariției Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, care, potrivit art. 7 suspendă activitatea comisiei județene de aplicare a legilor fondului funciar, aceasta nu mai poate analiza și dispune măsuri pentru a respecta indicațiile A.N.R.P. cu privire la dosarul în cauză. Prin urmare, până la încetarea suspendării activității comisiei județene și reluarea ședințelor acesteia, pe cale administrativă nu se mai poate lua nici o măsură în dosarul ce face obiectul prezentei cauze.

Pârâta Agenția Domeniilor Statului a invocat prin întâmpinare, excepția lipsei calității procesuale active a reclamantului, excepția lipsei calității procesuale pasive a Agenției Domeniilor Statului și excepția prematurității formulării cererii.

În motivarea excepției lipsei calității procesuale active a reclamantului a arătat următoarele:

Potrivit dispozițiilor art. 9 din GH nr. 626/2001 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a Legii nr. 268/2001, calitatea de a solicita predarea unei suprafețe de teren o are Comisia Municipală Galați pentru stabilirea dreptului de proprietate asupra terenurilor, astfel încât reclamantul nu are această calitate.

De asemenea, conform dispozițiilor art. 1 alin. 3 din Legea 165/2013, reclamantul nu are calitatea de a solicita predarea suprafeței de 47,16 ha întrucât în situația în care titularul a încheiat drepturile care i se cuvin potrivit legilor de restituire a proprietății, singura măsură reparatorie care se acordă este compensarea prin puncte potrivit art. 24 alin. 2, 3 și 4.

A mai invocat pârâta prevederile art. 3 alin. 3 din Legea nr. 268/2001, conform cărora transmiterea terenurilor care urmează să fie retrocedate în conformitate cu prevederile Legii 18/1991, ale Legii nr. 1/2000 și ale Legii 169/1997 de către A.D.S., se face numai la cererea comisiilor județene, către comisiile locale.

Cu privire la excepția lipsei calității procesuale pasive, a arătat pârâta următoarele:

În speță nu există identitate între titularul obligației și Agenția Domeniilor Statului întrucât, potrivit dispozițiilor exprese stabilite de HG nr. 890/2005, atribuții în emiterea titlului de proprietate și punerea în posesie, au fost stabilite exclusiv în sarcina Comisiei Județene și a Comisiei locale.

Prin legile speciale care guvernează activitatea Agenției Domeniilor Statului (Legea nr. 268/2001 și HG nr. 626/2001) este prevăzută o procedură administrativă specială în ceea ce privește aplicarea Legilor fondului funciar. Potrivit dispozițiilor speciale cuprinse în aceste acte normative, Agenția predă pe bază de protocol comisiilor locale de fond funciar, la cererea comisiei județene, terenuri agricole aflate în domeniul privat al statului în vederea reconstituirii dreptului de proprietate persoanelor îndreptățite A.D.S. procedează la întocmirea protocolului de predare teren cu destinație agricolă în condițiile în care cererea înaintată de către comisia județeană este urmată de documentația necesară prin care se face dovada respectării drepturilor legale referitoare la reconstituirea dreptului de proprietate.

În motivarea excepției prematurității formulării cererii a invocat dispozițiile Legii nr. 165/2013 arătând că până la întocmirea situației terenurilor agricole și forestiere ce pot face obiectul reconstituirii aflate în domeniul public sau privat al statului sau, după caz, al unității administrativ teritoriale, este suspendată orice procedură administrativă în domeniul restituirii fondului funciar, inclusiv activitatea de întemeiere a protocolului de predare – primire între Agenția Domeniilor Statului și Comisia locală de fond funciar Foltești.

Pe fondul cauzei, a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată pentru următoarele motive :

În ceea ce privește documentația de retrocedare de 23,44 ha teren agricol situat pe raza localității Foltești, județul Galați, a învederat următoarele:

Suprafața de teren solicitată de către Instituția Prefectului Galați se află pe raza localității Foltești și se solicită în vederea punerii în posesie a persoanelor îndreptățite de

pe raza localității Piscu, așadar predarea se face în temeiul prevederilor art. 10 din H.G. 890/2005, cu modificările și completările ulterioare.

Conform prevederilor alin. 3, art. 10 din H.G. 890/2005 „Comisiile locale de fond funciar vor atașa la cerere o situație centralizatoare privind terenurilor aflate la dispoziția lor, sub semnătura tuturor membrilor comisiei, avizată de comisia județeană de fond funciar, care să ateste că în rezerva comisiei locale de fond funciar nu mai există teren, pe baza situației suprafețelor de teren pentru care s-au emis titluri de proprietate, situație comunicată de către oficiile de cadastru și publicitate imobiliară”.

Din adresa nr. .../.....2011 emisă de Comuna Piscu, înregistrată la Instituția Prefectului Galați cu nr. .../.....2011, rezultă că aceasta mai deține în rezervă a comisiei locale de fond funciar suprafața de 32,37 ha teren, fapt ce contravine prevederile alin. 3, art. 10 din H.G. 890/2005, citat mai sus.

Procesul verbal de delimitare nr. .../.....2012 specifică în mod corect faptul că suprafața de teren solicitată la retrocedare intra sub incidența prevederilor art. 22¹ din Legea 1/2000, cu modificările și completările ulterioare, fapt pentru care aceasta este în categoria terenurilor neretrocedabile fiind definită astfel prin actul normativ sus menționat.

În susținerea caracterului neretrocedabil al suprafeței de teren solicitate, a menționat și adresa Serviciului Administrare Patrimoniu și Portofoliu Acționariat nr. .../.....2013 prin care aceștia comunică faptul că suprafața de teren se afla în patrimoniul ADS, în administrarea SC R SA Foltești, în domeniul public al statului având nr. MF 145480, fiind sub incidența prevederilor art. 22¹ din Legea 1/2000 cu modificările și completările ulterioare, așadar neretrocedabil.

În ceea ce privește documentația de retrocedare de 23,72 ha teren agricol situat pe raza localității Foltești, jud. Galați a învederat următoarele:

Suprafața de teren solicitată de către Instituția Prefectului Județului Galați se află pe raza localității Foltești și se solicită în vederea punerii în posesie a persoanelor îndreptățite de pe raza localității Independența, așadar predarea se face în temeiul prevederilor art. 10 din H.G. 890/2005, cu modificările și completările ulterioare.

Conform prevederilor alin. 3, art. 10 din H.G. 890/2005 „Comisiile locale de fond funciar vor atașa la cerere o situație centralizatoare privind terenurile aflate la dispoziția lor, sub semnătura tuturor membrilor comisiei, avizată de comisia județeană de fond funciar, care să ateste că în rezerva comisiei locale de fond funciar nu mai există teren, pe baza situației suprafețelor de teren pentru care s-au emis titluri de proprietate, situație comunicată de către oficiile de cadastru și publicitate imobiliară”.

Din adresa nr. .../.....2011 emisă de comuna Independența, înregistrată la Instituția Prefectului Galați cu nr. .../.....2011, rezultă că aceasta mai deține în rezerva comisiei locale de fond funciar suprafața de 40,55 ha teren, fapt ce contravine prevederilor alin. 3, art. 10 din H.G. 890/2005, citat mai sus.

Procesul verbal de delimitare nr. .../.....2012 specifică în mod corect faptul că suprafața de teren solicitată la retrocedare intră sub incidența prevederilor art. 22¹ din Legea 1/2000, cu modificările și completările ulterioare, fapt pentru care aceasta este în

categoria terenurilor neretrocedabile fiind definită astfel prin actul normativ sus menționat.

În susținerea caracterului neretrocedabil al suprafeței de teren solicitată, a menținut și adresa Serviciului Administrare Patrimoniu și Portofoliu Acționariat nr. .../.....2013 prin care aceștia comunică faptul că suprafața de teren se află în patrimoniul ADS, în administrarea SC R SA Foltești, în domeniul public al statului, având MF 145480, fiind sub incidența prevederilor art. 22¹ din Legea 1/2000 cu modificările și completările ulterioare, așadar neretrocedabil.

În drept, și-a întemeiat întâmpinarea pe dispozițiile art. 205 – 208 Cod procedură civilă, dispozițiile Legii 268/2001, HG nr. 626/2001 Legii 165/2013.

Reclamantul D S a formulat răspuns la întâmpinarea depusă de pârâta Agenția Domeniilor Statului.

La termenul de judecată din data de 20.11.2013, pârâta Comisia locală pentru aplicarea legilor Foltești, prin apărător ales, a invocat excepția lipsei calității procesuale active a reclamantului motivat de faptul că acesta nu a depus la dosar contractele de cesiune menționate în cuprinsul cererii de chemare în judecată.

De asemenea, a invocat excepția lipsei calității sale procesual pasive, motivând că nu are proprietatea asupra terenului solicitat. A precizat pârâta că punerea reclamantului în posesie poate fi luată în discuție doar dacă terenul va fi transferat în proprietate privată a comunei Foltești.

III. Soluții pronunțate în cauză:

Prin sentința civilă nr. 991/24.12.2013, pronunțată de Judecătoria Târgu – Bujor, instanța a respins excepția lipsei calității procesuale active a reclamantului și excepția lipsei calității procesuale pasive a Agenției Domeniului Statului, ca nefondate, a respins excepția lipsei calității procesuale active a reclamantului și excepția lipsei calității procesuale pasive a Comisiei locale de fond funciar Foltești, invocate de intimata Comisia locală de fond funciar a comunei Foltești, ca nefondate, a admis excepția prematurității, invocată de intimata Agenția Domeniului Statului și a respins acțiunea ca prematur formulată.

În ceea ce privește excepția lipsei calității procesuale active a reclamantului, invocată de către pârâta Agenția Domeniilor Statului, instanța a reținut că, în speță, calitatea procesuală activă a reclamantului D S este justificată prin contractele de cesiune depuse la dosar care fac dovada dobândirii de către reclamant a drepturilor acordate prin Hotărârile nr. 14/06.06.2000, respectiv nr. 46/15.06.2000 ale Comisiei Județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată Galați.

Procedura administrativă specială prevăzută de Legea nr. 268/2001, care, de altfel, a fost îndeplinită după cum rezultă din înscrisurile depuse, nu este de natură a îngreuna dreptul la acțiune al reclamantului.

Pentru aceste considerente, excepția lipsei calității procesuale active invocată de către pârâta Agenția Domeniilor Statului va fi respinsă ca nefondată.

Cu referire la excepția lipsei calității procesuale pasive invocată de către aceeași pârâta, instanța a reținut, în esență, că reclamantul, în calitate de persoană îndreptățită,

justifică a solicita pe calea acțiunii formulate obligarea pârâtei ADS București și a pârâtei Comisia locală de fond funciar Foltești la predarea pe bază de protocol a suprafeței de 47,16 ha teren arabil, întrucât, chiar dispozițiile legale invocate de pârâta ADS București prevăd obligația ADS de a preda terenul pe bază de protocol către Comisia locală de fond funciar în vederea punerii în posesie a reclamantului titular al dreptului de proprietate.

Cu privire la excepțiile lipsei calității procesuale active a reclamantului invocată de către pârâta Comisia locală pentru aplicarea legilor fondului funciar Foltești, instanța a reținut că, în speță, contractele de cesiune au fost depuse la dosar în procedura de regularizare a cererii de chemare în judecată și în termen legal.

Cu referire la excepția lipsei calității procesuale pasive a Comisiei locale pentru aplicarea Legilor fondului funciar Foltești, s-a apreciat că aceasta este nefondată întrucât identitatea dintre pârâtă și subiectul pasiv în raportul juridic dedus judecării rezultă din Hotărârile nr. 1910 și nr. 1911 din 05.05.2012 ale Comisiei Județene Galați privind validarea proceselor verbale de deținere și a planurilor parcelare pentru suprafețe de teren arabil din rezerva ADS cu amplasament pe UAT Foltești, în vederea punerii în posesie a persoanelor validate pe anexa 30 – Legea nr. 1/2000 la comunele Piscu și Independența.

În ceea ce privește excepția prematurității introducerii acțiunii, instanța a avut în vedere dispozițiile art. 4 al Legii nr. 165/2013 și dispozițiile art. 6, respectiv art. 7 din același act normativ, reținând că, până la întocmirea situației terenurilor agricole și forestiere ce pot face obiectul reconstituirii, aflate în domeniul public sau privat al statului sau, după caz, al unității administrativ teritoriale, este suspendată orice procedură administrativă în domeniul reconstituirii dreptului de proprietate, inclusiv calitatea de întocmire a protocolului între Agenția Domeniilor Statului și Comisia locală pentru aplicarea legilor fondului funciar, instanța va respinge acțiunea ca fiind prematur formulată.

Prin decizia civilă nr. 473/10.10.2014, pronunțată de Tribunalul Galați, instanța a admis apelul declarat de către apelantul-reclamant D S , împotriva sentinței civile nr. 991/24.12.2013 pronunțată de Judecătoria Tg. Bujor în dosarul nr. .../.../..., a anulat sentința civilă nr. 991/24.12.2013 a Judecătoriei Tg. Bujor și a dispus trimiterea cauzei spre rejudecare la aceeași instanță.

Tribunalul Galați a reținut, în esență, că excepția prematurității, a fost în mod greșit admisă de instanța de fond, nefiind incidente dispozițiile art. 193 din noul C.pr.civ., referitoare la procedura prealabilă, pe care ar fi trebuit să o îndeplinească reclamantul anterior promovării cererii de chemare în judecată, în condițiile în care acesta a depus cerere și a făcut toate demersurile în vederea punerii în posesie cu privire la terenurile pentru care deține titluri de proprietate.

S-a mai reținut că termenul de 180 de zile stabilit pentru finalizarea situațiilor centralizatoare prin dispozițiile art. 6 din Legea nr. 165/2013 a fost prelungit cu încă 180 zile prin OUG nr. 115/2013, iar până la momentul soluționării apelului și acest termen s-a împlinit.

Instanța de control judiciar a dispus ca prima instanță să analizeze cererea de chemare în judecată și prin prisma dispozițiilor art. 1 alin. 3 din Legea nr. 165/2013.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Judecătoriei Târgu – Bujor la data de 13.11.2014, sub nr. .../.../.....

Prin încheierea din 29.01.2015 instanța a respins excepția lisei calității procesuale active a reclamantului, excepția prematurității acțiunii și excepția lipsei calității procesuale pasive a Agenției Domeniilor Statutului, precum și excepția lipsei calității procesuale active a reclamantului și excepția lipsei calității procesuale pasive a Comisiei Locale de fond funciar Foltești invocate de intimata Comisia Locală de fond funciar a com. Foltești, ca nefondate.

Cu referire la excepția lisei calității procesuale active a reclamantului, excepția lipsei calității procesuale pasive a Agenției Domeniilor Statutului și excepția lipsei calității procesuale pasive a Comisiei Locale de fond funciar Foltești, instanța a avut în vedere aceleași considerente expuse în cuprinsul sentinței civile nr. 991/24.12.2013

În ceea ce privește excepția prematurității introducerii acțiunii, instanța a constatat că este nefondată având în vedere că Legea nr. 165/2013 instituie măsuri privind finalizarea procedurii de restituire a imobilelor preluate în mod abuziv, cu respectarea anumitor termene pentru întocmirea situațiilor centralizatoare a terenurilor agricole disponibile și punerea în posesie, nefiind incidente dispozițiile art. 193 Cod procedură civilă referitoare la procedura prealabilă.

La data de 04.05.2015 la dosarul cauzei a fost depus Raportul de expertiză tehnică în specialitatea îmbunătățiri funciare întocmit de expert T V (fila ...).

Prin sentința civilă nr. 465/10.06.2015, pronunțată de Judecătoria Târgu – Bujor, în dosarul nr. .././..., instanța a respins cererea de chemare în judecată, formulată de reclamantul D S, ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța a avut în vedere dispozițiile alin. 3, art. 10 din H.G. 890/2005 potrivit cărora „Comisiile locale de fond funciar vor atașa la cerere o situație centralizatoare privind terenurilor aflate la dispoziția lor, sub semnătura tuturor membrilor comisiei, avizată de comisia județeană de fond funciar, care să ateste că în rezerva comisiei locale de fond funciar nu mai există teren, pe baza situației suprafețelor de teren pentru care s-au emis titluri de proprietate, situație comunicată de către oficiile de cadastru și publicitate imobiliară”.

A constatat că, potrivit adresei nr. .../.....2011, emise de Comuna Piscu, înregistrate la Instituția Prefectului Galați cu nr. .../.....2011, aceasta mai deține în rezerva comisiei locale de fond funciar suprafața de 32,37 ha teren, fapt ce contravine prevederile alin. 3, art. 10 din H.G. 890/2005, citat mai sus.

A apreciat prima instanță că procesul verbal de delimitare nr. .../.....2012 specifică în mod corect faptul că suprafața de teren solicitată la retrocedare intra sub incidența prevederilor art. 22¹ din Legea 1/2000, cu modificările și completările ulterioare, fapt pentru care aceasta este în categoria terenurilor neretrocedabile fiind definită astfel prin actul normativ sus menționat.

În ceea ce privește documentația de retrocedare de 23,72 ha teren agricol situat pe raza localității Foltești, jud. Galați, s-a reținut că suprafața de teren solicitată de către Instituția Prefectului Județului Galați se află pe raza localității Foltești și se solicită în

vederea punerii în posesie a persoanelor îndreptățite de pe raza localității Independența, astfel încât predarea se face în temeiul prevederilor art. 10 din H.G. 890/2005, cu modificările și completările ulterioare.

A constatat instanța că, potrivit adresei nr. .../.....2011, emise de comuna Independența, înregistrate la Instituția Prefectului Galați cu nr. .../.....2011, aceasta mai deține în rezerva comisiei locale de fond funciar suprafața de 40,55 ha teren, fapt ce contravine prevederilor alin. 3, art. 10 din H.G. 890/2005, citat mai sus.

A apreciat prima instanță că procesul verbal de delimitare nr. .../.....2012 specifică în mod corect faptul că suprafața de teren solicitată la retrocedare intră sub incidența prevederilor art. 22¹ din Legea 1/2000, cu modificările și completările ulterioare, fapt pentru care aceasta este în categoria terenurilor neretrocedabile fiind definită astfel prin actul normativ sus menționat.

În susținerea caracterului neretrocedabil al suprafeței de teren solicitată, instanța a reținut și adresa Serviciului Administrare Patrimoniu și Portofoliu Acționariat nr. .../.....2013 prin care aceștia comunică faptul că suprafața de teren se află în patrimoniul ADS, în administrarea SC R SA Foltești, în domeniul public al statului, având MF 145480, fiind sub incidența prevederilor art. 22¹ din Legea 1/2000 cu modificările și completările ulterioare, așadar neretrocedabil.

De asemenea, a fost avut în vedere și Raportul de expertiză tehnică în specialitatea îmbunătățiri funciare întocmit de expert Ț V (fila ...) care concluzionează că terenul în cauză se află în inventarul public al Agenției Domeniilor Statutului, provine din desecări și intră sub incidența art. 22¹ din Legea nr. 1/2000, fiind inclus în categoria terenurilor neretrocedabile.

IV. Apelul declarat împotriva sentinței civile nr. 465/10.06.2015, pronunțate de Judecătoria Târgu – Bujor și apărările întârziilor:

Împotriva sentinței civile nr. nr. 465/10.06.2015, pronunțate de Judecătoria Târgu – Bujor a declarat apel reclamantul D S solicitând schimbarea în tot a sentinței contestate și admiterea acțiunii așa cum a fost formulată.

În motivare, a arătat că prima instanță a încălcat dreptul său la un proces echitabil, în împrejurarea în care a respins nemotivat obiecțiunile formulate împotriva raportului de expertiză.

A apreciat apelantul că, în cauză, se impunea admiterea obiecțiunilor sale și transmiterea acestora către experți pentru ca aceștia să lămurească o serie de contradicții și omisiuni.

Apelantul a arătat că terenurile în cauză nu provin din lucrări de îmbunătățiri funciare și că, astfel, nu are vreo relevanță faptul că, în prezent, pe teren, s-ar regăsi lucrări de îmbunătățiri funciare.

S-a învederat că, prin soluția adoptată, prima instanță a nesocotit și încălcat speranța sa legitimă, asimilată unui bun, în înțelesul art. 1 din Primul Protocol adițional la CEDO. A subliniat apelantul că, prin validarea suprafețelor de teren în discuție prin Hotărârile nr. 14/06.06.2000 și nr. 46/15.06.2000, în favoarea autorilor săi și revalidarea propunerilor de punere în posesie prin Hotărârile nr. 962 și nr. 963 din 03.05.2012,

revalidate prin Hotărârile nr. 1910 și nr. 1911 din 05.05.2012, emise de Comisia Județeană, s-a născut în patrimoniul său, potrivit art. 27 alin. 1 și alin. 2 din Legea nr. 18/1991, dreptul de a solicita punerea sa în posesie, potrivit procesului – verbal de delimitare și emiterea titlului de proprietate, iar, în sarcina organelor administrativ – jurisdicționale, s-a născut obligația corelativă acestor drepturi.

A mai arătat apelantul că refuzul pârâtei ADS București de a preda terenurile în discuție a fost singurul impediment procedural de finalizare a procedurii administrative în sensul punerii sale în posesie și eliberării titlului pe terenul delimitat și validat, iar cererea adresată instanței nu a vizat reconstituirea dreptului de proprietate sau restituire unui imobil preluat abuziv, ci a vizat recunoașterea posibilității sale de a se bucura de dreptul de proprietate consfințit prin Hotărârile Comisiei Județene nr. 962 și nr. 963 din 03.05.2012, de validare a reconstituirii dreptului de proprietate, potrivit art. 1 din Protocolul adițional nr. 1 la CEDO.

Apelantul a precizat că nu suntem în prezența unei plângeri împotriva hotărârii comisiei județene, formulate în temeiul art. 53 din Legea nr. 18/1991, pentru a se aprecia că ar fi vorba de o cerere nesoluționată până la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, ci suntem în prezența unui drept de proprietate stabilit de autoritatea administrativ – jurisdicțională, nesocotit de autoritățile administrative care aveau obligația să își îndeplinească atribuțiile într-un termen rezonabil în privința punerii în posesie și eliberarea titlului de proprietate.

S-a apreciat că prima instanță nu a analizat și nu a avut în vedere probele potrivit cărora a parcurs întreaga procedură administrativă impusă de dispozițiile HG nr. 890/2005 și de art. 3 din Normele privind încheierea protocoalelor de predare – preluare a terenurilor cu destinație agricolă între ADS și comisiile locale, norme emise sub nr. .../.....2012 de către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, fapt atestat de intimata – pârâtă Comisia Județeană pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor.

În opinia apelantului, prima instanță era ținută doar să verifice dacă pârâta ADS avea, în baza dispozițiilor legale în materie, dreptul de a nu încheia protocolul de predare – primire a terenurilor către Comisia Locală de Fond Funciar Foltești, la solicitarea Comisiei Județene. S-a apreciat că în mod legal prima instanță trebuia să fi constatat că nicio dispoziție legală nu îi permitea pârâtei ADS acest refuz.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 466 C.proc.civ..

Prin întâmpinarea formulată de UAT COMUNA FOLTEȘTI, aceasta a solicitat respingerea apelului, ca nefondat.

A fost invocat dreptul instanței de a-și exercita rolul activ, respectiv de a cenzura obiecțiunile pe care părțile le fac la raportul de expertiză.

S-a apreciat că, în mod corect a fost reținută incidența art. 22¹ din Legea nr. 1/2000, respectiv caracterul neretrocedabil al terenului.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 205 C.proc.civ..

Prin întâmpinarea formulată, intimata Comisia Județeană de aplicare a legilor fondului funciar a solicitat respingerea apelului, ca nefondat.

În motivare, a arătat că instituția nu dispune de specialiști în domeniu sau de alte acte care ar putea contrazice raportul de expertiză întocmit de expertul tehnic desemnat. A apreciat intimata că expertiza efectuată în cauză reflectă realitatea din teren.

Cu referire la argumentele apelantului, intimata a arătat că, potrivit Legii nr. 165/2013, în sintagma „cereri nesoluționate” sunt incluse și cererile validate de Comisia Județeană care fac obiectul retrocedărilor din administrarea ADS pentru care, până la această dată, nu s-a încheiat protocol între ADS și Comisiile Locale în vederea punerii în posesie a persoanelor îndreptățite”.

Prin întâmpinarea formulată, intimata Agenția Domeniilor Statului a solicitat respingerea apelului, ca nefondat.

În motivare, au fost invocate etapele prealabile necesare în vederea predării prin protocol de către ADS a terenului necesar reconstituirii, etape prevăzute de art. 5 și art. 6 din HG nr. 890/2005, respectiv de art. 9 din HG nr. 626/2001.

A subliniat intimata că, în calitate de instituție publică implicată în procesul de reconstituire a dreptului de proprietate, are atribuții speciale de control în ceea ce privește chiar legalitatea documentației parvenite de la comisia județeană.

Intimata a arătat că prima instanță a analizat în mod corect probele administrate în cauză și a concluzionat în mod corect asupra caracterului neretrocedabil al terenului, atât prin prisma art. 10 din HG nr. 890/2005, cât și prin prisma art. 22¹ din Legea nr. 1/2000.

Intimata a arătat că, având în vedere că titularii dreptului de proprietate și-au înstrăinat drepturile, conform contractelor de concesiune depuse la dosar, sunt incidente dispozițiile Legii nr. 165/2013 potrivit cărora, în situația în care titularul a înstrăinat drepturile care i se cuvin potrivit legilor de restituire a proprietății, singura măsură reparatorie care se acordă este compensarea prin puncte potrivit art. 24 alin. 1, alin. 3 și alin. 4.

În drept, au fost invocate dispozițiile Noului Cod de procedură civilă, Legea nr. 268/2001 și toate textele normative invocate anterior.

V. Procedura în fața instanței de apel:

În ședința publică din data de 15.02.2016, instanța a încuviințat proba cu expertiza în specialitatea îmbunătățiri funciare.

În ședința publică din data de 21.03.2016, instanța a pus în discuție posibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu o cerere în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept în referire la interpretarea dispozițiilor art. 1 alin. 3 din Legea nr. 165/2013.

A fost acordat un termen de judecată pentru ca părțile să exprime un punct de vedere asupra problemei de drept puse în discuție.

În ședința publică din data de 21.03.2016, instanța a pus în discuția părților admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu o cerere în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept în referire la interpretarea dispozițiilor art. 1 alin. 3 din Legea nr. 165/2013.

Punctele de vedere ale părților asupra admisibilității sesizării și asupra interpretării textului normativ în discuție au fost menționate în încheierea de ședință de la acel termen.

În aceeași ședință publică, apelantul – reclamant a solicitat sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu referire la o problemă de drept ce ar viza interpretarea aceluiași text normativ, dar într-o altă nuanță. Astfel, a solicitat sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu referire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 4 și art. 1 alin. 3 din Legea nr. 165/2013, în referire la dispozițiile art. 27 alin. 1 din Legea nr. 18/1991 și la dispozițiile art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în sensul de a se stabili dacă, după validarea delimitării, stabilirii vecinătăților, amplasamentului și întocmirea documentelor de constatare prealabile, pentru punerea în posesie și emiterea titlurilor de proprietate, validare realizată prin hotărâri definitive ale Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, cei îndreptățiți înstrăinează drepturile lor, născute din aceste hotărâri, înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, terții subdobânditori au dreptul de a obține punerea în posesie și emiterea titlurilor de proprietate, potrivit hotărârilor menționate.

VI. Chestiunile de drept ce se cer a fi dezlegate:

1. " Interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. 3 și art. 4 din Legea nr. 165/2013, prin raportare la dispozițiile art. 1 alin. 1 și art. 3 alin. 1 pct. 6 din Legea nr. 165/2013, precum și la dispozițiile art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în sensul de a se stabili dacă cesionarul unor drepturi dobândite în temeiul Legii nr. 18/1991 de către persoanele îndreptățite prin reconstituirea dreptului de proprietate asupra unor suprafețe de teren, conform unor hotărâri ale Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, ar avea, ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, dreptul de a obține punerea în posesie și emiterea unor titluri de proprietate , iar nu exclusiv dreptul la măsura reparatorie constând în compensarea prin puncte, în situația în care drepturile ce fac obiectul cesiunii au fost recunoscute cedentilor, conform Legii nr. 18/1991, anterior cesiunii care, la rândul său, a intervenit anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013."
2. " Interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 4 și art. 1 alin. 3 din Legea nr. 165/2013, în referire la dispozițiile art. 27 alin. 1 din Legea nr. 18/1991 și la dispozițiile art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în sensul de a se stabili dacă, după validarea delimitării, stabilirii vecinătăților, amplasamentului și întocmirea documentelor de constatare prealabile, pentru punerea în posesie și emiterea titlurilor de proprietate, validare realizată prin hotărâri definitive ale Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, cei îndreptățiți înstrăinează drepturile lor, născute din aceste hotărâri, înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, terții subdobânditori au dreptul de a obține punerea în posesie și emiterea titlurilor de proprietate, potrivit hotărârilor menționate."

VII. Dispozițiile normative incidente:

Vă atragem atenția că datele menționate în prezentul document se înscriu în cele prevăzute de Legea nr. 677/2001, fapt ce conferă obligativitatea protejării, conservării și folosirii acestora doar în scopul prevăzut de lege.

Potrivit *art. 1 alin. 1 din Legea nr. 165/2013*,

„Imobilele preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist se restituie în natură.”

Potrivit *art. 1 alin. 3 din Legea nr. 165/2013*,

„În situația în care titularul a înstrăinat drepturile care i se cuvin potrivit legilor de restituire a proprietății, singura măsură reparatorie care se acordă este compensarea prin puncte potrivit art. 24 alin. (2), (3) și (4).”

Potrivit *art. 3 alin. 1 pct. 6 din Legea nr. 165/2013*,

„În înțelesul prezentei legi, expresiile și termenii de mai jos au următoarele semnificații:

...

6. restituirea în natură - restituirea imobilului preluat în mod abuziv; în ceea ce privește terenurile, reconstituirea dreptului de proprietate pe vechiul amplasament sau pe un alt amplasament;”

Potrivit *art. 4 din Legea nr. 165/2013*,

„Dispozițiile prezentei legi se aplică cererilor formulate și depuse, în termen legal, la entitățile investite de lege, nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor, precum și cauzelor aflate pe rolul Curții Europene a Drepturilor Omului suspendate în temeiul Hotărârii-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza Maria Atanasiu și alții împotriva României, la data intrării în vigoare a prezentei legi.”

Potrivit *art. 27 alin. 1 din Legea nr. 18/1991*,

„Punerea în posesie și eliberarea titlurilor de proprietate celor îndreptățiți nu pot avea loc decât numai după ce s-au făcut în teren delimitările necesare pentru măsurători, stabilirea vecinătăților pe temeiul schiței, amplasamentului stabilit și întocmirea documentelor constatatoare prealabile.”

Potrivit *art. 1 din Protocolul adițional nr. 1 la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale*,

„Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauza de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții, sau a amenzilor.”

VIII. Admisibilitatea sesizării:

1. Punctele de vedere ale părților:

Apelantul – reclamant D S a apreciat că, în speță, sunt întrunite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 C.proc.civ..

Intimata – pârâtă Agenția Domeniilor Statului a apreciat că nu se justifică sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție având în vedere decizia pronunțată de aceeași instanță cu referire la interpretarea dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 165/2013.

2. Aprecierea instanței.

În drept, potrivit dispozițiilor art. 519 C.proc.civ., dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

Prin prisma dispozițiilor mai sus citate, instanța reține că, în speță, sunt întrunite toate condițiile de admisibilitate pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept.

Astfel, posibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție a fost pusă în discuție în cursul judecății în dosarul nr. .../.../..., în fața Tribunalului Galați, care, în apel, a fost investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, conform dispozițiilor art. 634 alin. 1 pct. 4 C.proc.civ. și art. XVIII alin. 2 din Legea nr. 2/2013.

Totodată, reține că, în speță, soluția ce se va pronunța pe fondul cauzei depinde în mod direct de chestiunea de drept menționată la pct. 1 din cap. VI al prezentei sesizări, în sensul că soluționarea apelului și, implicit, a acțiunii introductive este indisolubil legată de determinarea sferei de aplicare a dispozițiilor art. 1 alin. 3 din Legea nr. 165/2013.

În ceea ce privește condiția noutății problemei de drept, constată că, în cauză, aceasta este aparent îndeplinită, întrucât nu a fost analizată în doctrină și decurge dintr-un act normativ adoptat relativ recent, prin raportare la momentul sesizării, nefiind conturată o practică judiciară în domeniu.

De asemenea, reține că Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra acestei chestiuni de drept prin decizii de speță sau printr-o decizie pronunțată într-un recurs în interesul legii.

Contrar susținerilor intimății – pârâtei Administrația Domeniilor Statului, reține că Înalta Curte de Casație și Justiție nu s-a pronunțat asupra chestiunii de drept ce face obiectul sesizării nici în cadrul procedurii reglementate de art. 519 și urm, C.proc.civ.. Astfel, pe de o parte, decizia nr. 8/07.07.2014, invocată de intimata – pârâtă, nu vizează interpretarea dispozițiilor art. 1 alin. 3 din Legea nr. 165/2013, iar, pe de altă parte, prin decizia menționată, instanța a reținut inadmisibilitatea sesizării pe motiv că aceasta a fost formulată în cadrul unui proces înregistrat pe rolul instanței anterior intrării în vigoare a Noului Cod de Procedură Civilă (Legea nr. 134/2010). Or, nu aceasta este situația în cauza de față.

Față de argumentele aduse, prin întâmpinare, de intimata – pârâtă Administrația Domeniilor Statului, atât în fața primei instanțe, cât și în fața instanței de apel, precum și față de indicațiile date de Tribunalul Galați în cuprinsul deciziei civile nr. 473/10.10.2014, apreciază că, pentru aceleași argumente de mai sus, este admisibilă și sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la problema de drept invocată de apelantul – reclamant, formulată, însă, nuanțat, astfel:

„Interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. 3 și art. 4 din Legea nr. 165/2013, prin raportare la dispozițiile art. 1 alin. 1 și art. 3 alin. 1 pct. 6 din Legea nr.

165/2013, la dispozițiile art. 27 alin. 1 din Legea nr. 18/1991, precum și la dispozițiile art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în sensul de a se stabili dacă cesionarul unor drepturi dobândite în temeiul Legii nr. 18/1991 de către persoanele îndreptățite prin reconstituirea dreptului de proprietate asupra unor suprafețe de teren, conform unor hotărâri ale Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, ar avea, ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, dreptul de a obține punerea în posesie și emiterea unor titluri de proprietate, în ipoteza menționată anterior, dacă s-au validat delimitarea, stabilirea vecinătăților și a amplasamentului prin hotărâri definitive ale Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor și au fost întocmite documente de constatare prealabile pentru punerea în posesie și emiterea titlurilor de proprietate”.

În ceea ce privește solicitarea apelantului – reclamant, reține că, în speță, contractele de cesiune, cu referire la drepturile dobândite de persoanele îndreptățite, conform Hotărârilor Comisiei Județene Galați pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor nr. .../.....2000 și nr. .../.....2000, au fost încheiate în cursul anului 2011, respectiv în perioada 25.01.2011 – 25.05.2011. În consecință, apreciază nu este admisibilă, întrucât nu este legată de soluționarea cauzei de față, solicitarea reclamantului privind interpretarea textelor normative menționate anterior cu referire la împrejurarea de fapt conform căreia după validarea delimitării, stabilirii vecinătăților, amplasamentului și întocmirea documentelor de constatare prealabile, pentru punerea în posesie și emiterea titlurilor de proprietate, ar fi fost înstrăinate drepturile de către cei îndreptățiți.

Pentru aceste motive, va respinge cererile de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, cu referire la alte chestiuni de drept decât cele indicate anterior, ca fiind inadmisibile.

IX. Punctul de vedere al părților și a completului de judecată:

1. Părțile

La solicitarea instanței, părțile și-au exprimat punctele de vedere asupra chestiunii de drept ce face obiectul sesizării în cuprinsul încheierii de ședință din data de 21.03.2016.

2. Completul de judecată:

Față de formularea art. 1 alin. 3 din Legea nr. 165/2013, interpretat în ansamblul reglementărilor aduse de actul normativ menționat, reține că sunt posibile cel puțin două puncte de vedere asupra sferei de aplicare a dispozițiilor menționate.

Potrivit primului punct de vedere, s-ar putea reține că dispozițiile art. 1 alin. 3 din Legea nr. 165/2013 sunt aplicabile, fără distincție, tuturor cesionarilor, indiferent de momentul intervenirii cesiunii și indiferent de caracterul drepturilor ce au făcut obiectul acesteia.

În sprijinul acestei interpretări pot fi invocate, pe de o parte, formularea generală a art. 1 alin. 3 din Legea nr. 165/2013, iar, pe de altă parte, dispozițiile art. 4 din Legea nr. 165/2014 potrivit cărora dispozițiile legii se aplică *cererilor formulate și depuse, în termen legal, la entitățile investite de lege, nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor*, precum și cauzelor aflate pe rolul Curții Europene a Drepturilor Omului

suspendate în temeiul Hotărârii-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza Maria Atanasiu și alții împotriva României, la data intrării în vigoare a prezentei legi.

S-ar putea susține, astfel, că, față de dispozițiile art. 3 alin. 1 pct. 1, respectiv față de dispozițiile art. 3 alin. pct. 4 lit. c și d din Legea nr. 165/2013, în împrejurarea în care nu s-a realizat punerea în posesie și nu au fost emise titluri de proprietate, avem de-a face cu situația unor cereri aflate în curs de soluționare la entitățile investite de lege, chiar dacă au fost recunoscute drepturile persoanelor îndreptățite în sensul Legii nr. 18/1991, prin reconstituirea dreptului de proprietate asupra unor suprafețe de teren, conform unor hotărâri ale Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor.

În consecință, cesiunile ulterioare, ce vizează aceste drepturi, ar determina, potrivit acestui punct de vedere, aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. 3 din Legea nr. 165/2013 în privința cesionarilor, chiar dacă cesiunile au intervenit în împrejurările descrise mai sus, întrucât ar fi vorba despre cereri nesoluționate până la data intrării în vigoare a legii de către entitățile investite.

În concluzie, cesionarii nu ar mai putea solicita punerea în posesie și emiterea unor titluri de proprietate, în temeiul drepturilor preluate de la cedenți, ci exclusiv măsura reparatorie reprezentată de compensarea prin puncte.

Potrivit celui de-al doilea punct de vedere s-ar putea reține că, prin hotărârile Comisiei județene de reconstituire a dreptului de proprietate asupra unor suprafețe de teren, necontestate, au fost stabilite măsuri reparatorii pentru persoanele îndreptățite, în sensul Legii nr. 18/1991, iar acestea au vizat restituirea în natură în sensul art. 3 alin. 1 pct. 6 din Legea nr. 165/2013, astfel încât cesiunile acestor drepturi, anterioare intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, nu pot determina, ulterior intrării în vigoare a actului normativ menționat, o revenire asupra măsurilor reparatorii deja recunoscute, Comisiile locale și Comisiile județene fiind competente a stabili măsurile reparatorii ce se cuvin, conform HG nr. 890/2005.

În susținerea acestui punct de vedere s-ar putea argumenta că, ulterior soluționării cererilor formulate în temeiul Legii nr. 18/1991, prin hotărâri de validare emise de Comisia județeană, nu se poate reveni la o etapă anterioară, deja parcursă, pentru a se reaprecia asupra măsurilor ce se cuvin, în funcție de împrejurări survenite ulterior, cum ar fi cesiunile drepturilor menționate, cu atât mai mult cu cât nu a fost reglementată o procedură în acest sens.

S-ar putea invoca și expunerea de motive avută în vedere la adoptarea proiectului privind Legea nr. 165/2013 potrivit căreia proiectul de lege se referă la „soluționarea” cererilor în două etape: prima etapă, cea în care se stabilește existența și întinderea eventualului drept de proprietate al persoanei îndreptățite după verificarea legalității de către autoritățile competente, urmată de etapa de finalizare a procedurii prin punerea în posesie (în cazul restituirilor în natură) sau acordarea și valorificarea, în modalitățile prevăzute de actul normativ, a măsurilor compensatorii. Astfel, recunoașterea dreptului la restituirea în natură ar putea fi văzută ca o etapă prealabilă procedurii de punere în posesie, etapă care nu ar mai putea fi reluată.

Totodată, s-ar putea avea în vedere că, potrivit aceleiași expunerii de motive, legea a avut, printre altele, drept scop, atenuarea consecințelor încălcărilor masive ale drepturilor de proprietate din trecut și, nicidecum, crearea de noi drepturi sau surse de venit pentru terțe persoane. În acest context, s-ar putea contesta scopul speculativ al cesiunilor intervenite, în împrejurarea în care acestea vizau drepturi deja recunoscute și nu drepturi litigioase.

Față de dispozițiile art. 1 din Protocolul adițional nr. 1 la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, așa cum a fost interpretat acesta în jurisprudența Curții Europene, s-ar putea invoca, în susținerea aceluiași punct de vedere, speranța legitimă a cesionarului de a-și vedea concretizat dreptul, așa cum a fost acesta dobândit.

În consecință, potrivit celui de-al doilea punct de vedere, s-ar putea susține că dispozițiile art. 1 alin. 3 din legea nr. 165/2013 nu pot fi aplicabile în situația descrisă în cuprinsul sesizării, ci doar în situația în care cesiunile au vizat drepturi neconcretizate în hotărâri ale entităților investite, respectiv drepturile persoanelor care se consideră îndreptățite, persoane care au formulat și au depus, în termen legal, la entitățile investite de lege, cereri din categoria celor prevăzute la art. 3 alin. 1 pct. 1 din Legea nr. 165/2013, care nu au fost soluționate până la momentul cesiunii.

Instanța nu va exprima un punct de vedere în acest context, întrucât acesta ar presupune dezvoltarea considerentelor ce dezleagă chestiunea de drept dedusă judecății, iar, în ipoteza respingerii sesizării, argumentele astfel expuse ar putea contura soluția instanței, constituind o antepunțare asupra cauzei.

Față de dispozițiile art. 520 alin. 2 C.proc.civ., va suspenda judecata cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunilor de drept.

PENTRU ACESTE MOTIVE, ÎN NUMELE LEGII D I S P U N E

În temeiul dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prin care să se dezlege următoarele chestiuni de drept:

1. " Interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. 3 și art. 4 din Legea nr. 165/2013, prin raportare la dispozițiile art. 1 alin. 1 și art. 3 alin. 1 pct. 6 din Legea nr. 165/2013, precum și la dispozițiile art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în sensul de a se stabili dacă cesionarul unor drepturi dobândite în temeiul Legii nr. 18/1991 de către persoanele îndreptățite prin reconstituirea dreptului de proprietate asupra unor suprafețe de teren, conform unor hotărâri ale Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, ar avea, ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, dreptul de a obține punerea în posesie și emiterea unor titluri de proprietate , iar nu exclusiv dreptul la măsura

reparatorie constând în compensarea prin puncte, în situația în care drepturile ce fac obiectul cesiunii au fost recunoscute cedentilor, conform Legii nr. 18/1991, anterior cesiunii care, la rândul său, a intervenit anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013.”

2. " Interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. 3 și art. 4 din Legea nr. 165/2013, prin raportare la dispozițiile art. 1 alin. 1 și art. 3 alin. 1 pct. 6 din Legea nr. 165/2013, la dispozițiile art. 27 alin. 1 din Legea nr. 18/1991, precum și la dispozițiile art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în sensul de a se stabili dacă cesionarul unor drepturi dobândite în temeiul Legii nr. 18/1991 de către persoanele îndreptățite prin reconstituirea dreptului de proprietate asupra unor suprafețe de teren, conform unor hotărâri ale Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, ar avea, ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, dreptul de a obține punerea în posesie și emiterea unor titluri de proprietate , în ipoteza menționată anterior, dacă s-au validat delimitarea, stabilirea vecinătăților și a amplasamentului prin hotărâri definitive ale Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor și au fost întocmite documente de constatare prelabile pentru punerea în posesie și emiterea titlurilor de proprietate”.

Respinge cererile de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, cu referire la alte chestiuni de drept, ca fiind inadmisibile.

În temeiul art. 520 alin. 2 C.proc.civ., suspendă judecata cauzei până la pronunțarea hotărârii prelabile pentru dezlegarea chestiunilor de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică azi, 11.05.2016.

Pentru Președinte,

.....

Judecător,

.....,

Grefier,

.....

.....